

UBL: BKNOOG 354: 6

DE INGEBEELDE

18354

ERFGENAAM

EN

VOOGD,

OF DE GESTRAFTE

BAATZUGTIGHEID,

BLYSPEL.

Gedrukt voor de Gierigheid, ter Drukkeryë van
Eigenbaat; daar Intrest in het Uithangbord te
lezen staat.

OPDRACHT
A A N
M O M U S.

Gy die in 't spotten hebt het allergrootste behaa-
gen,

U word erbediglyk dit Blyspel opgedragen,

Waar in de Gierigheid, en heillooze eigenbaat,

Gestraft word in het end', voor haar bedreeve

kwaad.

MU. DER NED.
LETTERKUNDE
TE LEIDEN

VERTOONDERS.

REINAARD, een zieke.

VREDEGOND, zyn Dochter.

TROUWHART; Man van Vredepond.

GOEDGELOOF, Broeder van Trouwhart.

SCHRAPER, Geldbewaarder van Reinaard.

WOLFAARD, Notaris van Schramer.

EERRYK, Notaris van Trouwhart.

REGTUIT, Meid van Reinaard.

PASOP, een Kruiër van Schramer.

CESAR.

VOORLOOPER.

} twee Aansprekers

WERKHART, een Doodkistemaaker.

Het spel speeld in 't Huis van Reinaard.

DE INGEBEELDE

ERFGENAAM

EN

VOOGD,

OF DE GESTRAFTE

BAATZUGTIGHEID,

BLYSPEL.

EERSTE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

REINAARD, *op een stoel zittende in slaap.*
SCHRAPER, PASOP.

SCHRAPER.

El, Pasop, heeft iemand van de vrienden ook met den zieken gesproken?

PASOP.

Neen myn heer, dog zy hebben 'er wel op gevlast, maar myn byzyn heeft dat telkens gebrooken.

A

SCHRA-

2 DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

SCHRAPER.

Draag toch wel zorg; gy weet van welk een aangelegentheid het voor my is;

Want kwam de zaak uit die ik gebrouwen heb, het zou zekerlyk en wis

'Er heel slecht uit zien voor my, want niet alleen dat 'k de schaâ zou lyden,

Maar de spot zou noch meêr weezen, en waar meê zou ik my daar voor bevryden?

'k Zou uit schaamte niet op de Beurs durven komen; of zo ik 'er kwam,

Kreeg ik wis de Jongens achter myn gat, net als of ik op den Dam,

Had op de Kaak gestaan... Maar is 't hier wel veilig zo hard te spreken?

Slaapt de Zieke wel?

PASOP.

Ja, wees vry gerust, ik heb zo even noch naar hem gekeken.

Maar, myn Heer Schramer, uw onderneeming is dunkt my al een hachelyk bestaan;

Gy zoekt de Erfgenamen te ontêrven, om dat gy met alles deur zult gaan,

Door u zelf in hun plaats te stellen, en u zelve Voogd te maken;

't Kan niet minder, 't heele bradje moet op die wyze in uw handen raaken;

De Kinderen, die 't goed toe komen, zullen niet hebben, door uw beleid:

My dunkt die list heeft heel weinig kleur van regtvaardigheid.

SCHRAPER.

Voor 't goed dat ik hebben zal, heb ik de Voogdyschap ook aan genoomen.

PASOP.

Dat 's waar; om eerst een brok van 't goed als Erfgenaam,

MAIBLYSPEL. 3

naam, en de rest als Voogd te bekomen:

Nou dat is tot daar aan toe. Maar hoe heb je dat met het Testament toch gedraait.

SCHRAPER.

Dat is my geen moeite geweest; ik heb je dat naadje zo kunstig genaaid,

Indien het maar niet door het een of 't ander toeval ontdekt word door de Vrinden,

Dat ik het facit van die rekening wiskunstig in myn zak zal vinden.

PASOP.

'k Hou my gerecommandeerd myn Heer in uw gunst, tegen dat gy die tyd beleeft;

ô! Het maakt zulke willige Dienaars, als het Heerfchap wakker geeft.

SCHRAPER.

Laat dat op my staan, 't zal aan een gocije verëering niet ontbreken:

Gy verdiend voor eerst uw daghuur... Maar 't zal tyd zyn om onzen ouden Paay te spreken.

Pasop, maak de Rochelaar eens wakker.

PASOP, tegen Reinaard.

Heer Reinaard.

REINAARD.

Roept men my?

SCHRAPER.

ô Ja, myn Heer: ik bid verschoning, dat ik u zo vry Kom stooren, daar gy ruste; maar ik hoop dat gy my die misflag zult vergeeven,

Als ik u zeg, dat ik gestadig zo door verlangen word gedreven

Om te weten hoegy vaard, dat ik wel gestaadig zou by u willen zyn;

Och! was ik eens zo gelukkig om u vry te zien van ziekte en pyn.

4 DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

PASOP stil.
Jahy meend dat hy de moord was gestookten.

REINAARD.

Het is my lief uw
genegenheid te aanschouwen;
Nu bevind ik eerst, heer Schraper, dat gy een vrind zyt,
daar men zich op mag vertrouwen.

SCHRAPER.

Myn Heer hoe heeft u het Hoentje gesmaakt, dat ik u
gisteren heb gezonden?

REINAARD.

Delicaat.
Te meêr, dewyl 't van zulk een goede hand kwam; ook
heeft uw Kok een zonderlinge handeling van gebragt
Klaar te maaken, zo dat ik het met veel vermaak heb ge-
geeten.

SCHRAPER.
Het is my lief, myn Heer; maar lust u van middag ook een
Bouljonnetje te eeten?

REINAARD.
Ikdank u hartelyk?

SCHRAPER.
Bedank my niet, ik reken het my tot een
zeer groot geluk,

Als ik iets toe kan brengen tot ontlasting van uw ziekte
of druk.

REINAARD.
Ik ken uw genegenheid, die is my zonneklaar gebleeken
In het maaken van myn Testament.

PASOP stil.
Ja, dat is juist de recht
zaak om van zyn rechtvaardigheid te spreekken.

SCHRAPER.
Heer Reinaard, ik ben zo veel aan u verplicht, dat wat ik
heb gedaan

Niet noemens waard is, by 't geen gy voor my hebt on-
derstaan. Maar

B L Y S P E L 5

Maar het beliefte u daadlyk van het Testament te spree-
ken;

Is aan uw Kinderen iets van deeze zaak gebleeken?
REINAARD.

Gansch niet; wyl gy my geraaden bebt, dit als een ge-
heim te bewaaren, tot na myn dood,

Om door de eenen of de and'ren niet ontrufft te worden,
wyl elk gaarn heeft dat men zyn kapitaal vergroot,

En zich zelve inbeeldhet liefste kindje te moeten wee-
zen,

Zo verberg ik die zaak liever om voor geen kibbelary te
vreezen;

Ook ben ik wel verzeekerd, dat gy, na myn dood, die
zaak wel behartigen zult?

Daar by hebt gy een volkome kennis van myn Credit en
schuld,

Door zo lange Jaaren myn Cassier te wezen.
SCHRAPER.

'k Moet uwe om-
zigtigheid pryzen,

Nu zyt gy gerufft, en hoeft den een of den and'ren niet van
de hand te wyzen,

En elk zal na uw sterven evenwel vergenoegt zyn met
zyn deel,

Dies zal dat veel meêr eendracht baaren, als dat gy in 't ge-
heel

Hen daar kennis van had gegeven, want dan zou u de
eene streelen:

Papaetje lief! maak my dit of dat; en de and'ren zou kra-
keelen,

't Zou weezen; waarom zal die meêr hebben als ik? de
derde weêr! ik heb Papa meêr dienst gedaan,

En zal ik moeten zien dat een ander in de erffenis my voor
zal gaan.

REINAARD.
Het is zo gelyk gy zegt, dan ik heb dit uw wyze voorzorg

dank te weten, A 3 Maar

6 DE INGEBEELDE ERFGEN AAM,

Maar noch dunkt my dat ik iets heb in myn Testament vergeeten;

Lees het my noch eens te vooren.

SCHRAPER.

Myn Heer waar zal dat dienstig toe zyn.

Zeg my eerst eens wat 'er aan mankeerd.

REINAARD.

My dunkt het heeft geen schyn,

Dat gy zo veel moeite zult doen, en daar geen voldoening voor erlangen,

Dies wilde ik u een zeker legaat by erffenis doen ontfangen.

SCHRAPER.

Myn Heer, verschoon my, dat kan ik nimmer toestemmen; zou ik zulk een kleine zaak

Niet voor u waarneemen, zonder dat ik daar myn voordeel by deed? δ Ja! met veel vermaak

Zoude ik alle lasten, die gy my op kunt leggen, verdraagen, ik ben zo veel aan u verplicht, dat ik het my voor een eer

reken u te behaagen.

REINAARD.

Ik ken uw genereusheid wel; maar echter zoude ik dat zo verstaan.

SCHRAPER.

Myn Heer, dan verzoek ik dat gy my van de geheele voogdyschap gelieft te ontslaan;

Want ik zal nooit dulden dat men zegt, dat ik zulk een ampt om geld bekleede,

Ik doe het uit enkele geneegenheid tot u, en om de vrede Onder uw erfgenaamen te bewaaren, en niet om het geld;

Ik weet dat men buiten dat noch vaak genoeg op de Voogden scheld;

En hen uitkreit voor dieven van Weduwen en Wezen; En

B L Y S P E L. 7

En daarom wil ik noch geld, noch legaten, noch giften, om voor die schandnaam niet te vreezen.

Ik wil myn voogdy eerelyk bedienen, uit liefde tot u, en tot uw krooft.

REINAARD.

Ach! myn vrind! ik dank u duizendmaal; gy zyt myn heul en trooft.

SCHRAPER.

Veranderen wy van taal. ik zie daar Vredegrond, uw Dochter, komen.

T W E D E T O N E E L.

REINAARD, *als vooren*. VREDEGOND,
SCHRAPER, PASOP.

VREDEGOND.

WEL Papa! hoe vaard gy? ik had van de meid verroomen

Dat gy een weinig in de rust waard geraakt, 'k had anders al eêr by u geweest,

Ei zeg hoe is het met u; ik ben voor u heel bekommerd en bevreesd.

REINAARD.

Myn dochter, 't betert niet, 'k voel myn sterfuur genaaken,

Ik wenste wel dat gy my in myn kamer bragt, om te zien of ik wat in de rust kon raaken,

Want het is meest magt'loosheid en afgeleefdheid, die my kweld.

VREDEGOND.

Papa! 'k ben tot uw dienst.

SCHRAPER, *tegen Reinhart*.

Myn Heer, 'k Ben tot in myn ziel ontsfeld,

8 DE INGEBEELDE ERFGENAAM;

Als ik u maar in 't minst hoor van uw sterfuur spreken.

VREDEGOND.

Ei Regtuit, kom eens hier.

REINAARD.

Ach! ach! ik blyf schier
in het hoesten steeken.

DERDE TOONEEL.

REINAARD, *als voorew.* VREDEGOND, SCHRAPER, REGTUIT, PASOP.

VREDEGOND.
KOM Regtuit, help Papa.

REGTUIT.

Juffrouw, als 't u beliest.

SCHRAPER.

Kom Pasop, sla de hand
Meê wakker aan.

tegen Reinaard.

Myn Heer 'k hoop u in beet'ren stand
Eerlang te aanschouwen.

REINAARD.

'k Dank u, voor uw genegenheden!

*Pasop en Regtuit draagen Reinaard, op een stoel,
naar binnen.*

VIERDE TOONEEL.

SCHRAPER, *alleen.*

MYN Scheepje zeild noch al voor wind, myn aanflag
zal wel slaagen.

Bloed, wat lange neuzen zullen die gewaande Erfgenaa-
men draagen.

Zy

BLYSPEL.

Zy zullen in de schyven meenen te grabbelen, en de meubelen met elkaâr

Te deelen; maar 't zal mis zyn, want zo dat waarheid waar,

Zou elk zyn portie, die hem recht toekwam, weinig kunnen baaten,

Daarom dunkt my doe ik redelyk met het kapitaal by elkaâr te laten;

Dat lichaam is te mooi om te schenden..... maar 'k zou licht my zelf verraden; 't is best die taal gestaakt,

'k Zie Juffrouw Vredepond.

VYFDE TOONEEL.

VREDEGOND, SCHRAPER.

SCHRAPER.

'k ZIE met blydschap dat gy veel
werk van uw Vader maakt:

VREDEGOND.

Dat is myn kinderlyke plicht; doch ik zie met geen minder genoegen,

Dat gy alle uwe diensten poogt tot myn Vaders hulp te voegen,

Denk myn Heer, dat ik u daar altoos dankbaar voor ben.

SCHRAPER.

Gy weet wat ik uw Vader heb beloofd; Ja meêrmaal herhaald heb, en

Eeneerlyk man,...

A §

ZES-

ZESDE TOONEEL.

VREDEGOND, SCHRAPER, REGTUIT.

REGTUIT.

Ja! Ja! een eerlyk man! en waar zou
men die nou vinden?

VREDEGOND.

Regtuit, uw tong is zomtyds vry wat te lang; het past
beter u wat in te binden,

En te zien waar gy spreekt.

REGTUIT.

Wel Juffrouw ik bele-
dig niemand niet, ik vraag naar een eerlyk Man.

SCHRAPER.

Mejuffer stoor u aan de meid niet, zy is Regtuit, en weet
bynaar nergens van.

REGTUIT.

Ja! Ja! ik weet genoeg, hoe onnoozel dat ik ben, en
ligt zou ik wel zo veel weten,

Dat een eerlyk Man zou wenssen, dat ik het of nooit ge-
hoord, of het aanstonds had vergeeten.

VREDEGOND.

Zwyg Regtuit; ik versta hier niet zulke taal te voeren.
hoe zal 't hier gaan?

REGTUIT.

't Is wel Juffrouw, ik zal zwygen; maar die eerlyke
Man haal jy uit myn gedachten niet van daan.

SCHRAPER.

Wel hou hem in uw gedagten, dan kun je een eerlyk
Man in je hoofd draagen.

REGTUIT.

Dat ik zulk een eerlyk Man in myn hoofd had, ik liet
het van de romp aanstonds afzaagen,

En schonk die Eerlyke Man tot een presentje aan de
Volewyk.

SCHRAPER

SCHRAPER. tegen Vredegonde.

Mejuffrouw myn tyd is veritreken, ik blyf uw Die-
naar,

VREDEGOND.

Totblyk

Van achting zult gy my toelaaten, dat ik u aan de deur
mag geleijen.

SCHRAPER.

Mejuffer! hou uw gemak, 'k kan zonder die Com-
plimenten wel scheijen.

ZEVENDE TOONEEL.

VREDEGOND, REGTUIT.

VREDEGOND.

W At reden hebt gy om heer Schramer zulk bescheid te
geeven?

REGTUIT.

Juffrouw,

Om dat zyn naam, en zyn handeling net over een ko-
men; en dat zyn deugd en trouw

Zo groot is, dat tien duizend Schramers, naar myn ge-
dachten, geen één eerlyk Man maaken.

VREDEGOND.

Wat scheeld u Meid? zyt gy zot?

REGTUIT.

Zo ik zot ben, om

dat ik de waarheid niet wil verzaken,

Verflyt my dan vry voor de grootste zottin van ons ge-
heele land,

Maar ly dan ook, dat ik in de berooftheid van myn ver-
stand

Moet zeggen, dat Schramer een Deugniet is, die u zoekt
te bedriegen,

Wiens

12 DE INGEBEELDE ERFGENAAM,
Wiens deugd en trouw alleen bestaat in fyn te kunnen lie-
gen.

VREDEGOND.

Hoe schertst gy met my meid? of is het ernst?

REGTUIT.

erkent,

Moet ik zeggen dat het ernst en waarheid is, en dat die
vent

Jou lui onderfgenaamen zal, om zelf erfgenaam te wee-
zen.

VREDEGOND.

Wel Regtuit, de verzeek'ring, waar meê gy dit zegt,
doet my vreezen.

Sprek op, wat weet gy van die zaak? doch kort en klaar.

REGTUIT.

Ik moet eerst weten of gy my voor wys of voor gek er-
kend, eêr ik dit openbaar.

VREDEGOND.

Ik erken u voor wys, zogy my de waarheid van uw zeg-
gen kunt bewyzen.

REGTUIT.

Bewyzen ken ik het niet, doch echter zult gy myne ont-
dekking pryzen.

Maar daar word geklopt.

VREDEGOND.

Dat zal myn man zyn.

ACHTSTE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT.

TROUWHART.

Wel hoe is het met Papa?

VRE-

VREDEGOND.

Die blyft al in een gestalte,

TROUWHART.

't Zal goed zyn, dunkt my,

dat ik eens by hem ga,

VREDEGOND.

Eêr gy zulks doet, moet gy Regtuit eerst hooren spree-
ken;

Zy zeyd dat Schramer ons van Vaders erffenis zoekt te
versteeken,

Om al 't goed onder hem te haalen.

TROUWHART.

Ei! wat! de meid is zot!

dat kan niet zyn,

Die man is eer'lyk, en om die daad uit te voeren vinde ik
in het minst geen schyn.

REGTUIT.

Hoor my ten minsten, en zogy my niet gelooven wilt,
't is dan noch als te vooren.

Toen Schramer laaft alleenig by uw Papa was luisterde ik
aan de deur, zo dat ik gemakkelyk kon hooren

Dat zy spraaken van een Testament te maaken, en ik heb
naderhand

Een Notaris, incognito, zien verschynen, zo dat ik naar
myn verstand,

Uit die Conjunctie een Komeet voorspel, die u allen staat
te vreezen;

En ligt heeft ze al zo veel uitgewerkt dat het voor u te laat
zal weezen,

Want my dunkt dat ik heb gehoord van eenige Huizen
en Tuinen, die hy hem heeft gemaakt,

Ook heb ik iets van een Voogdyschap gehoord, maar dat
weet ik niet wie het raakt;

En 't geen my in noch meêr kwaad vermoeden helpt, is
dat hy Pasophier gestadig doet waaken,

Min

14 DE INGEBEELDE ERFGFNAAM,

Min om den zieken op te passen, dan om te beletten dat gy niet met hem in gesprek zoud raken.

En om kort te gaan, het is hoe het is; daar is iets tot uw nadeel gepasseerd.

TROUWHART.

Zou't waar zyn, Regtuit?

REGTUIT.

Dat'er een Testament gemaakt is, is zeker, en hoe je't wend of keerd, Uw Vader is alleenig in staat om u daar opening van te geven,

En ik geloof dat hy't ook doen zal; want je kent zyn manier van leven,

Die noch heel naar de oude Hollandsche wet is, eenvoudig en recht,

Daarom zou ik hem eens met goedheid aan boord komen.

VREDEGOND.

Wel gy zegt Daar iets, Regtuit, dat my niet vreemd voor komt om zig te onderwinden,

TROUWHART.

Wel kind lief laat my dan maar begaan, ik twyffel niet of ik zal het kluwetje wel vinden.

VREDEGOND.

Vader zal, zo het waarheid is, door zyn gewoonelyke eenvoudigheid het wel zeggen; maar hoe krygt gy Pasop daar van daan?

TROUWHART.

Laat Regtuit zich maar verbergen, ik zal hem dan wel om de een of de and're boodschap doen gaan.

REGTUIT.

't Is wel Sinjeur, ik zal my met permiffi wel zo lang in't kakhuis gaan versteeken.

TROUWHART.

Verberg u daar gy't goed vint. Nu hartje ik ga om Papa te spreken.

N E-

B L Y S P E L 15

NEGENDE TOONEEL

VREDEGOND, REGTUIT.

VREDEGOND.

Ik kan't noch niet gelooven dat Schrapper, die zo eerlyk zich op het oog vertoond, Ons zou poogen te bedriegen:

REGTUIT.

En ik verzeker u dat'er een gierigaard in zyn darmen woond, En iemand die gierig is heeft geen Consentie, en die geen Consentie heeft kan't niet scheelen Wat hy uitvoerd, als hy maar met een ander zyn geld mag speelen.

VREDEGOND.

Ik kan't toch noch niet gelooven, voor dat de ondervinding uw zeggen bevestigt heeft, Want ik heb Schrapper zo lang gekent, en hy heeft altoos als een eerlyk man geleefd.

REGTUIT.

Ja in sehyn misschien; maar ik hoor Pasop komen; ik ga my verbergen.

TIENDE TOONEEL.

VREDEGOND, PASOP.

PASOP.

Wel Juffrouw is de meid noch niet weêr gekomen, 't is om een mens zyn geduld te tergen, Dat die Karonje zo lang uitblyft.

VREDEGOND.

En wat scheelt jou te Ka-

16. DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

ronjene, Kaerel, weet je wel waar je spreekt?

PASOP.

Ik zou meenen van ja Juffrouw, zo 't my anders niet aan 't verstand ontbreekt:

Ik spreek in 't huis van Reinaard, in presentie van Juffrouw Vredepond, en ik scheld op de Meid, om haer lang uitblyven;

Hoe! men stuurt my uit, en zy gaat aan de wind; heb ik dan noch geen reden om te kyven?

VREDEPOND.

Wel jy Sinjeur Kruijer; ben gy beter als een meid om om een boodschap te gaan?

'k Geloof dat gy daar meê geaffronteerd zyt, en waar komt jou die grootsheid toch van daan?

PASOP.

My is bevoolen den zieken gestadig op te passen, en niet uit en huis te loopen.

VREDEPOND.

En wie gaf u daar order toe?

PASOP.

Myn heer Schramer.

VREDEPOND.

En ik heb in Papa's huis meê te zeggen, zou ik hoopen Als hy.

PASOP.

Misschien!

VREDEPOND.

Misschien?

PASOP.

Ja misschien, 't zal noch wel anders gaan; heb maar wat geduld; Hy zal wel and're kommando's noch gebruiken, als je hem als Voogd eens erkennen zult.

De duivel! wat zeg ik daar?

VRE

VREDEPOND.

Het zy dan Voogd of niet, ik versta dat gy doen zult dat myn Man u heeft geboden.

En zo je noch hardnekkig bent, zal ik je door eenige Knuppel slagen tot die beleeftheid doen nooden.

PASOP.

Dat zal niet noodig weezen, ik zal dan garen ongenood vertrekken,

Maar op heer Schramers ongenade, dat je my den zieken tot geen last zult strekken,

Met hem het hoofd moê te maken.

E L F D E T O O N E E L.

VREDEPOND, REGTUIT.

VREDEPOND.

Regtuit, ik moet aan

uw zeggen nu geloof slaan,

Wyl ik het duidelyk uit dien onbeschoften ezel heb verstaan.

REGTUIT.

't Schynt dat hy meê van de moord weet, en dat komt my gansch niet vreemd te vooren,

Want hy is meê by 't maaken van 't Testament geweest, zo ik heb kunnen hooren.

T W A A L F D E T O O N E E L.

TROUWHART, VREDEPOND, REGTUIT.

TROUWHART.

Regtuit, vlieg aanstonds om Notaris Eerryk, die hier om de hoek van de straat woond, te haalen.

B

Zeg

Zeg dat hy aanstonds, met u moet komen, men zal zyn moeite dubbeld betaalen.

Repjetoeh wat!

REGTUIT.

'tIs wel Senjeur.

DE R T I E N D E T O O N E E L.

TROUWHART, VREDEGOND.

TROUWHART.

IK heb het gevonden gelyk het Regtuit heeft gezeid;

Na dat ik Vader gevraagd had of hy een Testament gemaakt had, kreeg ik tot bescheid

Vanja. Ik verzocht het eens te leezen, en zonder tegen spreken

Gaf hy my de kopy, die hy by zich in 't bed had versteeken; Ik las het hem te vooren, waar op hy het heele Testament bevond

Regt tegen zyn zin te weezen, en heel anders als hy 't verstond,

Want van al wat aan Schrapper gemaakt was, had hy nooit iets geweezen,

Dat hy erfgenaam was, noch dat hy Voogd zou weezen. Ik vroeg, Papa is 't u ook vergeten?

Neen zeide hy, ik weet daar in 't geheel niet af; 't is een schurk die dat Testament heeft gemaakt,

Ik wil dat gy aanstonds een Notaris laat haalen, op dat myn goed aan de rechte Erfgenamen raakt.

De tyd laat niet toe u alles te verhaalen, want ik zie daar de meid met Eerryk komen.

VEER-

VEERTIENDE TOONEEL.

EERRYK, TROUWHART, VREDEGOND,
REGTUIT.

EERRYK.

MYn Heer ik heb my aanstonds herrewaards heen be-
geven, zo dra ik uw boodschap had vernoo-
men.

TROUWHART.

Gy doet my pleisier, myn Heer; k verzoek u met my by den zieken te gaan.

De tyd kan geen uitstel lyden, anders was 't ligt heel met onze zaak gedaan.

EERRYK.

'k Ben tot uw dienst, myn Heer,

VYFTIENDE TOONEEL,

VREDEGOND, REGTUIT.

REGTUIT.

REgtuit, uw vermoeden is niet zonder grond geweest, 'k beken dat myn gedachten

Het nooit vermoed zouden hebben. Gy kunt ook een braaf present voor uw getrouwheid verwagten.

REGTUIT.

Dat ik het al had, zou my tienmaal liver wezen als dat ik het verwagten moet.

Hoewel de hoop van verwachting is evenwel noch zoet. Daar word geklopt, dat zal Schrapper zyn, en dit is tegenwoordig een mistyk teken.

B 2

VRE-

VREDEGOND.

Wy zullen zeggen dat Papa slaapt, zo 't is dat hy hem wil spreken.

ZESTIENDE TOONEEL.

SCHRAPER, VREDEGOND, REGTUIT,

SCHRAPER.

JE dienaar Juffrouw, 'k wens te u Papa te spreken.

VREDEGOND.

Die is juist zo even in de

rust geraakt,

En 't is gansch niet raadzaam, myn Heer, dat men hem weêr aanstonds wakker maakt;

Kunt gy my de boodschap niet doen?

SCHRAPER,

Neen, ik heb hem eenige

dingen van belang te zeggen.

REGTUIT.

Je kunt evenwel niet tegen een slaapende spreken, dies zal uw belang zo lang achter moeten leggen.

SCHRAPER.

Wie spreekt van myn belang? Meid, ik spreek van zaaken van uw Heer.

REGTUIT.

Exkuseer dan myn misverstand, ik dacht dat al 't belang uw belang was, ja ik zweer....

SCHRAPER.

Dat zal niet noodig zyn, zie maar eens of ik uw Heer kan spreken.

REGTUIT.

Hy slaapt zeg ik immers noch eens, want ik heb daadlyk noch naar hem gekeken.

SCHRAPER.

Wel of hy toên gelsaapen heeft, daarom slaapt hy nou juist niet,

VRE-

VREDEGOND.

Ga eens zien Regtuit of Papa ook is ontwaakt.

REGTUIT.

Ik zal 't wel doen Juffrouw, maar ik weet wel dat je my toch vruchteloze moeite maakt.

Regtuit binnen, en

na vier regels weêr uit.

VREDEGOND.

Myn heer zyn de zaaken van zo veel gewicht, dat gy ze my niet durft toevertrouwen,

Of zyn 't geheimen, die gy om redens wil verborgen moet houwen?

SCHRAPER.

Noch 't een, noch 't ander Juffrouw, maar 't is een zekere belofte die ik heb gedaan,

Dat ik aan niemant, als die geen die het zelf aangaat, myn boodschap zal doen verstaan.

REGTUIT.

Myn Heer zeyd, gelyk als ik zeg, dat hy slaapt, en dat hy u daarom tegenwoordig niet kan hooren.

SCHRAPER.

Steekt gy de gek met my meid? uw Heer zeyd dat hy slaapt, wel wat komt my al te vooren?

Ik zweer, als ik uw Heer spreek, dat hy weeten zal hoe danig dat gy met de menschen leeft;

Want durf jy my zulk bescheid brengen, wie weet wat antwoord dat je wel aan anderen geeft.

Maar 't zal niet lang duuren, ik verzeker u dat gy 't huis uit zult, of dat ik u de mond zal snoeren.

Uw dienaar Juffrouw Vredegonde.

ZEVENTIENDE TOONEL.

VREDEGOND, REGTUIT.

REGTUIT.

Eer ik verhuizen moet,
hoop ik u eerst de deur uit te helpen voeren.

VREDEGOND.

Maar Regtuit, wat is dat voor manier van zeggen, myn
Heer zeid dat hy slaapt.

REGTUIT.

Welja, myn Heer had het gezeid,
En ik zei ook zo, om dat ik niet liegen wou, dies gaf ik
hem het zelve bescheid.

VREDEGOND.

'k Geloof dat hy daar door ook de lugt heeft gekreegen,
dat 'er iets onder de hand word gebrouwen.

REGTUIT.

Laat hem gelooven wat hy wil, als 't Testament gemaakt
is zyt gy behouwen.

VREDEGOND.

't Is waar, maar laat ons eens gaan zien hoe naar de za-
ken zyn gedaan,
Draag zorg, als Pasop komt, dat gy 't ons by tyds doet
verstaan.

Einde van het Eerste Bedryf.

TWE-

TWEEDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, EERRYK.

TROUWHART.

MYn Heer, ik blyf u dankbaar, dat gy zo schielyk op
myn verzoek zyt gekomen,
Ik zal u de moeite dubbeld betaalen, die gy voor my hebt
genoomen.

EERRYK.

Myn Heer, de vriendschap verplicht my buiten dat om
tot uw dienst te zyn,

Ik zal met uw verlof vertrekken, om, of Schraper kwam,
in 't minst geen schyn

Te geeven van 't geen hier is gepasseerd.

TROUWHART.

Myn heer gy voldoet
my in alle deelen.

EERRYK.

Ik blyf uw Dienaar.

TWEEDE TONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND.

TROUWHART.

NU zie ik eerst wat schel-
mery dat 'er in een Huichelaar kan speelen;
Ik heb het net gevonden als Regtuit heeft gezeid,

B 4

24 DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

Ik moet bekennen, wy zyn zeer veel verplicht aan de ge-
trouwheid van de Meid.

VREDEGOND.

Maar had hy zich zelf Voogd gemaakt?

TROUWHART,

Ó Ja volkomen;

Maar daar staat noch een naam in blanko, die meê
Voogd zou weezen; maar ik heb niet vernoomen.

Wie dat weezen zou, en Papa zaid dat hy het zelf ook
niet weet, zo dat dat meê ligt een confrater van
Schrapper zal weezen,

Op dat, 't geen de eenen niet weet, de andere noch mocht
weeten, doch daar is nu voor ons niet te meêr te
vreezen.

VREDEGOND.

Daar is Pasop.

DERDE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, PASOP,
REGTUIT.

PASOP, *tegen Regtuit.*

WEl Madame! ben je
eindelyk in huis; kyk lange lys daar eens staan;
Wel je moet drukke bezigheden hebben, dat ik voor jou
om boodschappen moet gaan.

REGTUIT.

Wel vent, waar praat jy van? of sta ik onder uw bevee-
len!

Als myn Heer en myn Juffrouw tevreden zyn, wat
kan het u dan scheelen?

PAS-

B L Y S P E L. 25

PASOP.

Het scheeld my zo veel, dat ik voor u dan loopen moet.

REGTUIT.

Wel daar ben je voor;

of ben ik minder als jy?

PASOP.

Wel neen, jy bent veel meêr, maar hoor, met één
woord, al die bruijery

Behaagt my niet; ik ben om den zieken op te passen, en
jy om te loopen,

REGTUIT.

Dan ben jy loof ik de Deurwachter van de Eskulapen,
en by gevolg niet te goed om je op te doen Knoopen.

PASOP.

Ik mag myn kop niet langer met het karnalje breeken, ik
zal by den zieken gaan.

REGTUIT.

Jedoet wel vent, want als je wat veel Kanailjede, zou
ik die nagels een helder op jou bakhuis staan,

En doen je eens proeven wat Kanailje is te zeggen,
Al zou ik je zo'n yzere tang tuffen hals en nek in leggen.

VIERDE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT.

TROUWHART.

DAt lykt een brutaal beest te weezen.

REGTUIT.

Wel zou de knegt

beeter weezen als de Heer

De Kruiër toond noch wat hy is, maar Schrapper lykt op
't oog een Man van eer,

En dat zyn de katjes die de kaas vreeten.

B 5

VYF.

VYFDE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT
PASOP.

PASOP.

Och de zieken leidt
 zieltoogen,
 Zo je hem noch zien wilt, zo kom voort, want zyn ge-
 zicht en verstant is al vervloogen.

VREDEGOND.

Och Heer! is het waar?

TROUWHART.

uw Vader gaan.

PASOP, *stil.*En ik brui te post heen om Schraaper die lieve tyding te
doen verstaan.

ZESDE TOONEEL.

REGTUIT, *alleen.*

WEl dat ziet 'er hier al aardig uit, de eene gaat naar
 den zieken, en de anderen, naar 't schynt, om heer
 Schraaper te haalen;
 Nou die zal hem die aangename tyding ook wel dubbeld
 weêr betaalen;
 Maar hoe drommel zal zich dit hier opdoen, als 't eens op
 een inventarizeren gaat?
 Dat zal een rekening zonder de waart weezen, daar 't fa-
 cit van met kruisjes op de wanden staat;

Bloed!

Bloed! Schraaper, jezult net staan kyken als de honden,
 die een knip op hun staart krygen;
 Maar hoe komt Mejuffrouw zo ontfeld te rug, och! hy
 zal dood zyn! dies is het best van deeze zaak te zwy-
 gen.

ZEVENDE TOONEEL.

VREDEGOND, REGTUIT.

VREDEGOND.

ACh! ach! myn lieve Vader is reeds overleeden! he-
 laas! die goeije man is 'er geweest!
 Och! ik heb altyd voor zulk een schielijke dood van hem
 gevrees.

REGTUIT.

Geduld Juffrouw; hy is nou uit zyn lyden verlost, en wy
 moeten toch altemaal eens sterven,
 Wat is 't noch goed, dat je de streek van Schraaper eerst
 ontdekt hebt, want een twee uurtjes minder leeven
 had het alles kunnen verkerven.

VREDEGOND.

't Is waar; maar evenwel ik mis myn Vader, die ik lie-
 ver had als al het goed.
 Want daar gaat niets nader dan de natuur, en het eigen
 bloed.

REGTUIT.

Schoon dat zo is, wat kan 't u baaten? de menschen kun-
 nen niet eeuwig leeven.
 My dunkt, nou je van de erffenis maar verzeekerd zyt,
 is aan de rest weinig bedreeven.
 Maar daar komt Pasop weêr.

ACH-

ACHTSTE TOONEEL.

VREDEGOND, REGTUIT, PASOP

PASOP.

Dat was of't juist weezen won, ik ontmoette Heer Schramer op de straat. Hy zal in een moment hier zyn, maar hy lykt wel dispera-
 raat
 Van droefheid; ik dacht dat hy zyn zinnen zou hebben
 verlooren,
 Toen ik hem het droevig afsterven van heer Reinaard deed
 hooren.
 Wat zette de man een keel op; ach! riep hy; nou ben ik
 een bedurve man,
 Myn allerlieffte vrind is dood, hy is dood! ach! hy is
 dood! ja wel waar kan,
 Of waar zal ik nou heul of troost by eenige menschen vin-
 den,
 Ik ruilde gaaren voor die eene vrind, al myn andere vrin-
 den;
 En zo al voorts, terwyl hy huilde als een hofhond, die
 om een stuk brood blaft en raasd,
 Ja hy zette zyn pruik op zyn hoed, zo was de man ver-
 baast,
 En vloog in die staat naar huis toe, om z'ch in den rouw
 te kleeden.

REGTUIT.

Wel ja, was hy zo bedroefd, het heeft ook al een wei-
 nigje zyn reeden;
 Want voogd te weezen is een lastig ampt, voor al daar de
 kinderen reeds zyn bejaard.

PASOP.

Wie spreekt van Voogd te weezen? wyd smoel! ik ge-
 loof dat je vermaak vind als je my tegen vaard.

REGTUIT.

Wel jy hebt het zelf gezegt, heer Reprateur van oude
 schoenen;
 En Schramer heeft, tot blyk van zyn autoriteit, beloofd
 my de deur uit te boenen.
 Maar ik geloof dat ik het plaiffier zal hebben om het hem
 te doen.

PASOP.

Jy? jy? zo 'n man de deur uit boenen? wel je lykt wel
 een duivel van een fatsoen
 Daar toe, foei! schaam je wat meid, dat je de woorden
 durft spreken?

REGTUIT.

Laaten die zich schaamen, die als Schelmen een valffe
 zaak besteeken;
 Waar of myn heer Pasop, de Pothuis knecht van Sint
 Crispyn, een is.

PASOP.

Meid, ik waarschouw je, maak me de kop niet kroes,
 of ik zal jou eens doen voelen hoe wis
 Een vuist van Sint Crispyn is op jou malle kaaken.

REGTUIT.

Ja; als je dat begon, zou ik je waarachtig meê geen troef
 verzaaken.
 En slaan je zo plat als men een Noodschen Stokvis beukt;
 Heb je 't hart geef me de eerste klap, dan zal ik weeten dat
 je de huid jeukt,
 En dat ik ze je eens met een straatbeezem ter degen af
 moet boenen,
 Of dat ik je anders, op zyn Rotterdamsch, met een luiwa-
 gen een paar blaauw oogen en een dikke neus zal
 zoenen.

VRE-

VREDEGOND.

En ik zou verstaan, dat je allebei stil zwygt, ik wil hi
in huis geen geweld;
Ik zie myn man daar; maar Regtuit, ga open doen, dat
word gescheld.

N E G E N D E T O O N E E L

SCHRAPER *in de rouw, met een langen mantel en
hangende rouwband.* TROUWHART, VREDE-
GOND, REGTUIT, PASOP.

SCHRAPER.

ACh! myn Heer, en Mejuffrouw, hoe kan ik u
droefheid van myn ziel vertoonen,
Uw goeije Vader is dood! ik verlies al myn troost! ik
had my zo lief als een van zyn zoonen,
Och! och! ik ben bedurven. Maar evenwel nou de zaak
zo is geschied,
Dunkt het my wel raadzaam te weezen, dat men alle
verzegelen liet,
Om buiten opspraak te blyven; myn Notaris zal hier aan-
stonds koomen om de inventaris te maaken,
Ook heb ik naar den Kistemaaker gezonden, om met te
haaft in order te geraaken.

TROUWHART.

Myn heer, 't geen gy goed vint, zal ons altoos behaage-
lyk zyn en wel.

PASOP, *stil.*

He! wat zingt hy nou fyn! maar hy wenste hem wis we-
in de hel,
Als hy wist wat ik wist.

SCHRAPER.

Wat mommeld gy tusschen uw ta-
den.

PAS

PASOP.

Ik zeg by myn zelfs, myn Heer, dat men in al dezeven
vrye landen,
Zo 'n Heer niet zou vinden, die zo recht en eenvoudig
door Zé zou gaan;

En aan de andere kant, dat het een wonder is, dat de
vrinden het ook juist zo verstaan.

VREDEGOND.

Alles wat Heer Schraaper doet, daar zyn wy vernoegd
meê in allen deelen.

REGTUIT.

En als ik de waarheid zal zeggen, zou men alles wat hy
doet verveelen.

SCHRAPER.

Uw oordeel word hier denk ik niet gevraagt.

REGTUIT.

Laat het dan onge-
vraagt zyn gezegt.

SCHRAPER.

En zo gy uw mond niet snoerd, zal ik u eens doen zien,
wat recht

ik heb, om u aanstonds de deur uit te laten stooten.

REGTUIT.

En ik verzeeker u dat ik voor u daar toe het slot reeds heb
ontsloten.

T I E N D E T O O N E E L.

TROUWHART, VREDEGOND, SCHRAPER,
WOLFAARD, REGTUIT, PASOP.

WOLFAARD.

MYn heer, ik ben u aanstonds gevolgt: 't sa meid
geef hier pen, inkt en papier.

REGT-

REGTUIT.

Als 't u belieft myn Heer, wel jemeni wat heeft de ver
een zwier.

SCHRAPER.

Heer Wolfaard, zo gy wilt schryven, begin hier ma
eerst te inventarifeeren.

WOLFAARD.

Als 't u belieft.

REGTUIT.

Wel zou ik zien dat een ander zo zou my
goed'ren regeeren?

Ik inventarifeerde hem met een endje ongebrande as,
Dat het rood zweet zou getuigen hoe hy geïnventarifeerd
was.

SCHRAPER.

Pasop! sloot my die meid eens aanstond de deur uit.

PASOP.

Ik dankje myn

Heer voor dat bevel, ik zal 't ook voort voltrekken
Want zy heeft het met my ook geen beetje verbruid.

REGTUIT.

Wel hoor

van alle gekken,
Volvoer jou meesters last.

PASOP.

Dat zal ik, zonder tweemaal te
zeggen, wel aanstonds doen.
Allon voort.

REGTUIT.

Daar pikdraats kaauwer! daar!

*Zo als by haar aan wil tasten, geeft zy hem een sloot
dat by Wolfaard op de schoot valt, die met de stoel over
buitelende de Inktpot over 't lyf krygt.*

PASOP.

een paarde zoen.

De duivel! dat

Wol

WOLFAARD.
Dat jede moord slaat vent.

SCHRAPER, tegen Trouwhart.

Hoe ziet gy dat?

en word daar geen woord tegen gesproken?

WOLFAARD.

Myn heele kleed is bedurven.

PASOP.

En ik geloof dat

ik al myn ribben heb gebrooken.

TROUWHART, tegen Schramer.

Myn Heer, wat wilt gy hebben, dat ik in deze zaak zal
doen?

SCHRAPER.

Uw Meid bestraffen.

TROUWHART.

Dan moest gy zelfs eerst

handelen met wat meêr fatsoen.

SCHRAPER.

Hoe! handel ik dan onfatsoenelyk?

REGTUIT.

Hoe dunkt jou? heb jy

regt om my de deur uit te stooten!

SCHRAPER.

Ja, daar heb ik recht toe, want alles moet geschieden,
wat ik by my zelf heb beslooten.

WOLFAARD.

Wie recht heeft of wie krom heeft; wie zal myn kleed
vergoeden?

REGTUIT.

Wel die u te werk

heeft gesteld,

En ook wat komt het de Notaris op een kleed aan, die
ruim zo veel geld

Wint als een valsche Munter, doch buiten gevaar van
zich op te zien knoopen,

C

Want

Want 't grootste schelmstuk dat zy ooit doen, durven zy noch met den naam van een misflag doopen; Hoewel 't is ook een misflag, maar een misflag die uit eigenbaat geschied.

WOLFAARD, tegen Schrapper.

Myn heer, gaan wy in een ander vertrek, dewyl 't my hier verdriet;

Wy kunnen van 't goed, dat hier is, daar na wel een inventaris maaken.

TROUWHART.

Dan ga ik meê, want my dunkt dat ik ook deel heb in die zaaken.

SCHRAPER.

Myn Heer, gy hoeft daar uw tyd niet om te verzuimen.

TROUWHART.

De tyd zal my wel wachten; ik moet de inventaris zien, Ook de verzegeling, dan ben ik gerust dat ons niet te kort zal geschien.

ELFDE TOONEEL.

VREDEGOND, REGTUIT, PASOP.

VREDEGOND.

PASOP! ik raade u, zogy 't u niet wild te laat beklagen, Wat meêr omzigtigheid voor dit huis, en ons te draagen, Eêr ik u de deur eens doe wyzen, gelyk gy daadlyk Regtuit deed.

PASOP.

Wel Ja! zeker: zeg je dat, Juffrouw? ik geloof dat jy jou inbeeld dat ik niet weet

Op welk een grond ik hier spreek; maar ik wil je wel be-
looven,

Dat

Dat ik het beeter weet als jy; want dat gaat jou verstand te boven.

REGTUIT.

Ei Juffrouw, laat het zyn verstand ook eens te boven gaan, dat ik een Diender haal,

Die hem uit dit huis naar een grooter brengt, tot belooning van zyn beeftachtige taal.

VREDEGOND.

Zwyg stil, ik wil tot noch toe zo ver tot geen rufie komen.

stil, tegen Regtuit.

Gedraag u omzichtig, gy weet wat by ons is voorgenomen.

REGTUIT.

Verbruid, is dat schellen aan een Sterfhuis; die brengt wis geld.

TWAALFDE TOONEEL.

VREDEGOND, WERKHART, REGTUIT,
PASOP.

WERKHART.

M E juffrouw, verschoon my, dat ik wat hard heb gescheld.

Is dit het huis niet van heer Reinaard?

PASOP.

Ja, wel te weeten; Jy bent de Kistemaaker, niet waar? die het Lyk komt meeten,

Op order van myn Heer Schrapper.

WERKHART.

Ja.

PASOP.

gen daar het lichaam leid.

Wil my dan maar vol-

VREDEGOND *tegen Werkhart.*

En ik versta niet dat gy één voet verder zult treden:

PASOP.

is dat gezeid?

Jy weet ommers dat myn heer Schraaper het heeft geboden.

VREDEGOND.

En ik weet, dat ik om een kist te laten maaken, zyn gebod niet heb van nooden;

Ik zal die naar myn eigen zin laten maaken.

PASOP.

wel een leugen zyn.

Ik ga myn heer Schraaper haalen.

VREDEGOND.

Volg hem Regtuit, en blyf

by Wolfaard, want naar allen schyn

Zal myn Man Schraaper volgen.

REGTUIT.

Wel Juffrouw.

DERTIENDE TOONEEL.

VREDEGOND, WERKHART.

WERKHART.

MEjuffer lykt gansch niet wel te vreden.

VREDEGOND.

Myn Vrind, dat raakt u niet, maar om het over Schraaper niet te zyn, dat heeft zyn reeden.

WERKHART.

Ik hoop niet dat gy dat op my verbaalen zult.

VRE-

VREDEGOND.

ô Neen! in

't minste niet.

Maar daar komt myn Man en Schraaper, nu zul je zien wie hier het meeste geoid

Zal voeren.

VYFTIENDE TOONEEL,

SCHRAPER, TROUWHART, VREDEGOND,
WERKHART.

SCHRAPER.

WEl Werkhart, ben je daar? heb je de maat al genoomen?

WERKHART.

Myn Heer, de Juffrouw verstaat niet dat ik verder in huis zal komen.

SCHRAPER.

Wat reden, Juffrouw VredegonD, hebt gy daar toe? daar steekt al iets wonders in.

TROUWHART.

Om dat wy zelfs in staat zyn een kist te laten maaken naar onzen zin.

SCHRAPER.

Hoe! gy spreekt my ook al tegen, 't zal echter naar myn wil moeten geschieden.

TROUWHART.

En dan zal ik eens zien wat hier meer gelden zal; uw heeten, of myn verbieden.

tegen Werkhart.

Kaerel! pak u aanstonds het huis uit, of 't zal slecht met u vergaan.

SCHRAPER.

En ik zeg je, Werkhart, blyf, tot dat gy de oorzaak van

uw komst hebt voldaan.

WERKHART.

Wie zal ik nou gehoorzaamen? die heet my te gaan, en die te blyven!

TROUWHART.

My, of ik zal u op een manier, die u niet lief zal zyn, ten huize uitdryven.

SCHRAPER.

En ik zeg dat je blyven zult; of ik beloof u myn eeuwigen haat.

WERKHART.

En my dunkt dat ik gehoorzaamen zal aan 't geen my 't eerst te wachten staat;

Dat is de plaagen te myden, en aanstonds het haazepad te kiezen.

SCHRAPER.

Blyf, zeg ik nog eens, of gy zult voor eeuwig myn gunst verliezen.

WERKHART.

Verliezen, of niet. Ik blyf de Heeren hun dienaar.

VYFTIENDE TOONEEL.

SCHRAPER, TROUWHART, VREDEGOND,
WOLFAARD, PASOP, REGTUIT.

SCHRAPER *tegen Trouwhart.*

IK wenste wel eens

te verstaan,

Waar uw tegenstribbelen toe dient. Heer Wolfaard hebt gy in die kamer reeds gedaan.

WOLFAARD.

Ja, ook is myn tyt verlopen, men zal my op een andere plaats ook wagten.

SCHRA-

SCHRAPER.

Wy zullen naar den middag dan de rest doen; ik ga daadlyk met u.

tegen Trouwhart.

Maar myn heer wat zyn uw gedachten?

Of wat hebt gy voor, dat gy my zo onbehouwen tegenstreeft?

TROUWHART.

Om dat my dunkt, dat uw handeling gansch niet van de wellevendheid heeft,

Dat gy alies buiten ons doet: ten minsten moest gy de begravenis aan onze verkiezing laten.

Ook weet ik niet in wat Charaacter Vader u gestelt heeft.

SCHRAPER.

Daar zullen

wy naar den middag eens van praaten.

REGTUIT.

Ja, als de droefheid wat over is, die nou noch tegroote plaats by heer Schramer heeft.

Zeker, ik zie dat de droefheid zo klaar in zyn oogen leeft,

Als de blydschap by een galeiboef, als hy met de bullepees word geslaagen.

SCHRAPER.

'k Geef u noch eenige uren tyd om te snappen, maar ik zweer, je zult het je beklagen.

REGTUIT.

Ja, wil je me door Pasop niet weêr de deur uit laten stooten, daar Wolfaard van weet te spreken, die zyn kleed

Zo schoon bezegeld is, dat men 'er de eigen kleur nauwelyks van weet.

WOLFAARD.

Meid! far je my noch by myn ongeluk? daar zal u de drommel voor haalen!

C 4

REGT-

REGTUIT.

Niet waar myn Heer, want alshy nou in den hoop zou
tasten, zou hy de Notaris neemen, want daar zou
hy nimmer taalen,

Dat brandhout hoort toch in zyn ryk.

SCHRAPER.

Heb maar een wei-

nigjgeduld

Myn vrind, ik beloof u dat gy wraak verkrygen zult.

Ik zal haar straffen voor haar buitenspoorig spreken.

Maar, die sleutel moest hier zyn, die 'k daar op de kas zie
steeken.

*Zo als hy de sleutel wil neemen, grypt Vrede-
gond die van de kas af.*

VREDEGOND.

En ik zou verstaan, dat ik daar de naaste toe ben,
Of heeft men hier, dunkt u, niets van nooden in 't sterf-
huis; ik beken

Dat gy zeer omzichtig zyt om het goed gelyk te deelen,
Want ik mocht anders myn Zuster een deel van de erffe-
nis ontfleelen,

Eêr die in de stad kan weezen.

SCHRAPER.

Dat zeg ik niet, maar 't is
om geen schyn te geeven van het kwaar,
En als ik de sleutels heb, zyt gy buiten opspraak.

TROUWHART.

En wat dunkt u, zou die daat
Uw dan geen kwaad aan kunnen vryven? Onze zuster
zal ons evenwel wel vertrouwen,

Al word 'er juist zo naauw geen inventaris, door de Hee-
ren Schraper en Wolfaard gehouwen.

SCHRAPER.

'k Zie dat gy tegen u zelven zyt, en de zaak noch niet be-
grypt, zo als die by my leid.

REGT-

REGTUIT.

Daar geloof ik waarachtig, dat hy compleet de waarheid
aan zaid:

Want men kan de menschen wel op de kop, maar niet in
de krop kyken;

Was dat doenelyk, dan zou het voorneemen van Schra-
per heel anders van buiten, als van binnen lyken.

SCHRAPER.

Meid, gy zyt my geen antwoord meêr waard. Heer
Wolfaard laat ons gaan.

Pasop, ga meê.

REGTUIT.

Dat mag hy wel doen, want de zieke is
dood, dies heeft hy hier zyn post voldaan.

ZESTIENDE TOONEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT,

TROUWHART.

DAt's de eerste storm, die haast de tweede zal baaren;
Maar ik verzeker je die zal hem vry wat ruuwer op
zyn kop vaaren.

VREDEGOND.

Hy schein geweldig ontzet te zyn; toen ik hem de sleu-
tel zo schieyk ontnam.

REGTUIT.

Dat was ook geen wonder, dat hem dat nuchteren te
vooren kwam;

Maar Sinjeur, ik weet niet hoe je zo lang geduld kunt
hebben om die Kaerel hier zo te laten ageeren;

Ik had hem lang hals over hoofd de voordeur uit doen
keeren.

TROUWHART.

Neen Regtuit, wy moeten het eind van 't werk eerst
zien, en hoe ver dat hy gaat,

C 5

Schik

42. DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

Schik onderwyl zo veel aan een kant als gy kunt, want
het word reeds laat,

En ligt zal hy van de Beurs ten eersten weêr keeren, met
gedachten om hier te komen eeten.

REGTUIT.

Als ik dat wist gaf ik hem vast wat Poeyjer Zuiker voor de
Rotten te vreeten.

TROUWHART.

Ik zal, terwyl hy weg is, eenige brieven Schryven, om
de vrienden Vaders dood te doen verstaan.

VREDEGOND.

Dat is noodzakelyk: ik zal onderwyl aan andere bezig-
heden gaan.

Einde van het Tweede Bedryf.

DER-

DERDE BEDRYF.

EERSTE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT.

TROUWHART.

Verwonderd my dat Schrapper noch niet te rug is ge-
keerd, om zyn rol ten einde toe te spelen,
Want zyn ziel brand loof ik reeds om alles wat 'er is voor
zich zelve te deelen.

VREDEGOND.

Zyn Postlooper, Pasop, zal wel eerst voor afkomen;
maar Regtuit zie toe dat je hem niet in huis laat,
Hy wou u flus de deur uit boenen, maar jaag hem zelf nu
op straat.

REGTUIT.

Dat is een heereylyk gebod: ik zal je dat werkje zo netjes
klaaren,
Dat hy 'er afzal komen, als of hy van Duinkerken ten
haering had gevaaren;
Dat's te zeggen; of hy met een deel slaagen toe, een ver-
loore reis had gedaan.
Daar word gescheld, dat zal hy weezen; ik bidje Sinjeur
en Juffrouw wil zo lang binnen gaan,
Ik zal die zaak het best alleenig beslechten.

TWEDE TOONEEL.

REGTUIT, PASOP.

REGTUIT, *Pasop stuitende, zo als hy in komt.*

ZAcht, waar moet
je weezen? of wat boodschap kom je brengen?

PAS-

44 DE INGEBEELDE ERFGFNAAM,

PASOP.

Wat boodschap? dat raaktje niet, ik wil binnen weezen.
REGTUIT.

hengen.

En ik wil 't niet ge-

Laat ons dan eens zien wie's Haan Keuning kraaijen zal,
Weg vent, scheer je aanstonds de deur uit?

PASOP.

Regtuit, word je mal?

REGTUIT.

Als je dat noch eens vraagd, dan zal ik je myn wysheid
eens laten voelen;

Want ik heb 't toch by u ook verbruid, en daarom poog
ik myn lust eens te koelen.

PASOP.

Wat zal hier van worden?

REGTUIT.

Dat je de deur uit zult gaan,

Of zo je dat duitfch niet kent, dan zal ik 'er jou met een
beuzemflok uit ftaan.

PASOP.

Roep heer Trouwhart, en laat ons eens hooren wat die
zal zeggen.

REGTUIT.

Ik zeg jou genoeg, myn Heer hoeft myn woorden niet
uit te leggen.

PASOP.

Of het hoeft of niet, ik zal eér niet gaan.

REGTUIT.

Zou je niet, Borftelknooper!

en ik zeg dat je zult vertrekken;

Loop, zoek jy myn heer Schrapper, die zal jou ligt den
inhoud van myn reden beeter ontdekken,

Als myn Heer; want niemand kan de zaak klaarder ver-
ftaan

Als hy; die die Cartouchfiefstreek zelf heeft gedaan,

Daar

B L Y S P E L

45

Daar jy nou de deur om uit moet.

PASOP.

't Is wel, ik ga hem haalen,

Meid! hoe zal je die spytge woorden noch opzyn duur-
ften moeten betaalen.

REGTUIT.

Dat raakt je niet, ik raad je dat je aanstonds maar je spil-
len pakt,

Eér ik je...

PASOP.

Denk dat ik je die zelvekool weér zal doen,
die je my nou bakt.

DERDE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT.

TROUWHART.

Is hy al weg?

REGTUIT.

Ja, die eerste storm heb ik af geflaagen,

Als ik zo voort ga in my te verweeren, zal ik noch Ro-
meinfte lauw'ren draagen,

Ten minften deze heldendaad is al een begin daar af.

TROUWHART.

Doe oopen,

daar word gefcheld.

VIER-

VIERDE TOONEEL.

SCHRAPER, TROUWHART, GOEDGELOOF
VREDEGOND, REGTUIT.

SCHRAPER *tegen Goedgeloof.*

JA, 't is als ik zeg, ik heb reeds vier Aanspreekers om voor 't lyk te gaan, besteld.

GOEDGELOOF.

't Is wel.

TROUWHART, *stil.*

Wat heeft hy gedaan? ik zal daar wel andere order in maaken.

GOEDGELOOF, *tegen Vredepond.*

Uw Dienaar Masseur, het is my leed dat u zulk een verlies komt genaaken,

Doch ik hoop dat gy u daar in zult troosten, mits uw Vader was oud en afgeleefd.

VREDEGOND.

Wat zullen wy doen? 't schynt dat de hemel het zo behaagd heeft.

SCHRAPER.

Is Pasop hier niet?

REGTUIT.

Neen, die heb ik te ruggezonden om u

te gaan haalen,

Wy hadden t'zamen een kwestie, die wy aan uw uitspraak verbleven zyn.

SCHRAPER.

Ik loof dat u de harsfens maaken.

len.

Gy hebt hem weëromgezonden?

REGTUIT.

loofje 't niet?

Jaik, hoe myn heer! ge-

Dat

Dat is my leed; dan wenste ik wel om een kromme speld dat het niet was geschied.

TROUWHART.

Regtuit, geef eens wat stoelen, een fles met wyn, en glaazen.

REGTUIT.

Als 't u belieft, Sinjeur.

stil.

Daar meê zal 't onweert opkomen, my dunkt ik hoor de buijen al raazen.

TROUWHART.

Heer Schraper, hebt gy om de begrafenis al eens gedacht? My dunkt dat het tyd word, gy hebt het sterfhuis zo ver in order gebracht,

Met byna alles te doen verzegelen, en te laten inventariseeren.

SCHRAPER.

Zou ik daar niet om gedacht hebben? dat is de reden dat ik zo schieklyk herwaarts kom keeren, En uw Broeder meê breng. My dunkt dat het voegen zou dat men hem by avond begraaven laat.

TROUWHART.

By avond? neen: dat is niet goed; dat keur ik kwaad.

SCHRAPER.

Waarom?

TROUWHART.

Omdat gy 't zo steld; want zo gy de begrafenis by dag had beslooten,

Zou ik by avond hebben gezeid, om altoos uw opzet om te stooten.

GOEDGELOOF.

Dat gaat al wonderlyk, daar men elkander zo verstaat.

TROUWHART.

Monfreer, ik heb daar myn reden toe, die niemant tot noch toe weet.

Ik

Ik zeg hy zal by dag begraaven worden.

SCHRAPER.

En, 't is uw lief of leed

Hy zal by avond begraaven worden.

GOEDGELOOF.

't Was best dat gy di

geschil op de eene of de andere wyze kost deelen;

Want ik kan niet zien wat gy winnen zult met het twisten, en krakeelen.

TROUWHART.

Ik wil myn zin hebben.

SCHRAPER.

Ik ook.

REGTUIT.

Sinjeur, daar is de wyn.

TROUWHART.

Schenk in.

Myn dienft monfreer.

GOEDGELOOF.

Ik dank u.

SCHRAPER.

Ik zal 't wel haast krygen

naar myn zin.

GOEDGELOOF.

Heer Schramer, 'k breng het u.

TROUWHART.

Monfreer, doe dat niet,

dat zou ik niet verstaan,

Wil hy wyn drinken, hy haalt ze van zyn huis van daan.

GOEDGELOOF.

Maar.....

TROUWHART.

Neen, daar valt geen maaren; het zal niet anders wezen.

SCHRAPER.

Speel zo breed den beest niet, ik weet wel een middel om u aanstonds te geneezen

Van

Van die dolheid, die u nu kweld.

TROUWHART.

Het zy dan dol, of niet,

Gy zult noch eten noch drinken, zo lang als gy my hier ziet.

GOEDGELOOF.

Ik kan niet begrypen waar deeze opffinaatheid by u van daan mag koomen.

SCHRAPER.

Dat is tot myn dank, om dat ik te veel zorg voor den ouden man heb genoomen.

VREDEGOND.

Dat kon wel weezen; ook geloof ik dat uw zorg veel te groot is geweest.

SCHRAPER.

De ondankbaarheid, Meijuffer, is een byzonder kwaadaardig beest.

REGTUIT.

Dat's waar, want het gelykt Sinjeur Schramer van de tehenen tot aan zyn ooren, Van binnen en buiten, en van achteren zo wel als van vooren.

SCHRAPER.

Uw zotte klap ben ik al gewoon.

REGTUIT.

Daar word alweer gescheld; Ik geloof dat ze de baan warm houwen. Hy! zie zo! noch een rys gebeld.

VYFDE TONEEL.

SCHRAPER, TROUWHART, VREDEGOND,
GOEDGELOOF, CESAR, VOORLOOPER,
PASOP, REGTUIT.

CESAR, *tegen Schrapper.*

MYn Heer wy zyn op uw gebod, 't geen gy ons daa-
d'lyk hebt gegeven, hier gekomen.

TROUWHART.

Heeft Schrapper u ontboden? dan bedank ik de vrienden,
voor de moeiten die zy hebben genoomen;
Gy kund maar aanstonds vertrekken.

CESAR.

Myn heer, waarom?
wat hebben wy misdaan?

TROUWHART.

Niets. Maar om dat Schrapper u besteld heeft, versta ik
niet dat gy voor 't Lyk zult gaan.

SCHRAPER.

En ik versta 't al; laat ons eens zien wie hier de hoogste
toon zal zingen.

TROUWHART.

En ik verzeker u, dat het mis zal wezen, al zou ik je
door de Justitie dwingen.

Ik heb reeds vier Aanspreekers besproken.

SCHRAPER.

Dat scheelt my niet, het

gaat hoe 't gaat

De myne zullen voor 't Lyk gaan.

TROUWHART.

En ik verzeker je, eêr ik

dat toe laat....

GOED-

GOEDGELOOF.

Zagt! zacht! broeder; gy moet u ten eerste zo kwaad
niet maaken.

TROUWHART.

Laat hy zich dan bemoeijen met dingen die hem, en niet
my, raaken.

SCHRAPER.

't Raakt my; maar om te toonen dat ik de makkelykste
weg poog te kiezen,

Zo laat ze der alle acht voor gaan, dan zal de een of de an-
der zyn recht niet verliezen.

GOEDGELOOF.

Wel nou Monfreer, wat zeg je daar van, dat zou kun-
nen gaan.

TROUWHART.

Ik zeg noch eens: ik zal daar nimmer toe verstaan.

Ik wil myn vier gebruiken, en van de zynen niets hooren.

Tegen Cesar en Voorlooper.

Daarom Messieurs gaat maar heen, want uw tyd is hier
verlooren.

VOORLOOPER.

Ten minste diende wy dan gekonfenteerd voor onze
moeite te zyn.

TROUWHART.

Dat moet Schrapper doen, 'k heb daar niet meê te doen.

CESAR.

Dat heeft

geen schyn

Van recht; gebruik ons in uw dienst, dan hoeft gy ons
niets te geeven.

TROUWHART.

Die u te werk gesteld heeft moet u betaalen; hier helpt
geen tegenstreeven.

VOORLOOPER.

't is even wel onreedelyk.

D 2

SCHRA-

SCHRAPER.

Gaat heen Mannen, zal u wel voldoen.

CESAR.

Ik dank u heer Schraper, Ha! dat is noch een man van fatsoen!

SCHRAPER.

't Gaat eindelyk te hoog, ik kan dat tergen en farren niet langer verdragen,

Want my dunkt dat elk hier behaagen scheidt in my te plaagen.

Maar, daar zal myn Notaris weezen.

REGTUIT, *stil.*

Dat is heel goed,

Want dan verhuizen 'er daad'lyk drie gelyk op eene voet.

ZESDE TOONEEL.

WOLFAARD, TROUWHART, VREDEGOND,
GOEDGELOOF, SCHRAAPER, REGTUIT,
PASOP.

WOLFAARD, *tegen Schraper.*

MYn Heer, willen wy nu het overschot van ons werk voort voltrekken?

TROUWHART.

En wat zou dat weezen?

WOLFAARD.

Om, door alles vorder te zegelen, tot meer zekerheid te verstreken.

TROUWHART.

Dat is niet noodig; daar is reeds onnoodig werk genoeg gedaan:

En wat u belangt; ik rade u geen hand ergens meêr aan te slaan.

WOLF-

WOLFAARD.

Hoe! Heer Schraper, laat gy my in uw byzyn dus afronten?

Is het uw wil niet geweest dat ik hier zou inventariseeren?

TROUWHART.

Of't zyn wil is, 't is de myne niet, en ik wilde wel eens zien,

Door wat vermoogen dat zyn wil, en niet de myne, zou geschiên.

Tegen Schraper.

Spreek Kaerel! waar op gy u zo veel gebied durft onderwinden.

SCHRAPER.

Nu gy my dat vergt, durf ik u verzekeren dat gy myn magt zult bevinden.

Daar Weêrbarstige! daar is uw Vaders eigen Testament, Waar in hy my een gedeelte van zyn goed maakt, en om het je vorder bekent

Te maaken, zo lees het zelf, dat ik Voogd ben om van alles te disponeren,

En dat ik vermoogen heb, al wie my weêrstaat, de deur uit te doen retireeren.

Hy geeft Trouwhart de Copy van 't Testament, terwyl hy voort spreekt.

Ik zou mogelyk de beleeftheid gehad hebben van myn le- gaat af te staan;

Gelyk ik uw Papa gezeid heb, maar nu zal 't er anders gaan

Ik zou u met de Kist te maaken, en de Aanspreekers naar uw zin hebben laten leeven.

'k Had u de afronten, die gy my gedaan had, reeds by my zelf vergeeven.

Maar wat was dat voor fatsoen, daar ik alles verzegeld had, dat uw Vrouw my de sleutel ontnemt,

Dat doet men voor iemant daar men een wantrouwen op heeft, dat hy u iets ontnemt;

D 3

En

En om dat te denken hebt gy my te lang gekent. Ik heb
 altoos de naam van een eerlyk Man gedraagen,
 Nu worde ik, op het laaft noch, op zyn allerflimft voor
 't hoofd geslaagen,
 Men weigerd my een glas wyn! Maar het spyt wie het
 spyt
 Zal ik met u klinken, Goedgeloof, wyl gy myn Mede-
 voogd hier zyt.

TROUWHART.

Dat hy uw Medevoogd is kan zyn; maar het drinken zal
 ik u beletten.
 Meid neem de fles weg.

PASOP.

Daar zal ik my tegen zetten.

WOLFAARD.

Laat staan, Pasop, doe in een ander mans huis geen ge-
 weld,
 Wy bedienaars van Themis zyn byzonder op de recht-
 vaardigheid, gesteld.

SCHRAPER.

Nu hebt gy myn magt gezien; nu rade ik u al te zaam, aan-
 stonds het huis te verlaten.

VREDEGOND.

Wat; het huis?

SCHRAPER.

Ja; hier geld geen rammelen of tegen

praaten.

TROUWHART.

Ik heb noch wat te zeggen eêr ik ga. Wel Broeder, gy
 zyt ook Voogd.

Ik moet bekennen dat gy uwe eer daar wonder meê ver-
 hoogd,

Ik had dat van uw feinheid nooit gedacht.

GOEDGELOOF.

Wel ik heb het
 zelf ook nooit geweeten,

VRE-

VREDEGOND.

Wat gy ons vertellen zoud?

REGTUIT.

Heer Goedgeloof, is 't u ook vergeeten,

GOEDGELOOF.

Neen zeg ik je, 'k weet waarlyk nergens af.

TROUWHART.

Dat kan niet

weezen; 't is niet waar.

SCHRAPER.

En ik zeg dat het al waar is, wyl ik hem daar zo eerst tot
 Medevoogd verklaar.

TROUWHART.

Hoe komt zyn naam dan in het Testament geschreeven.

SCHRAPER.

Dat heb ik zelf gedaan, wyl de naam tot noch toe in blan-
 co was gebleeven.

Nu weet gy 't; pak u nu aanstonds met uw drieën uit myn
 gezicht.

TROUWHART.

Dewyl uw magt zo groot is, ben ik gedwongen.

SCHRAPER.

Had gy

uw plicht

Met zedigheid betragt, 't zou met uw erffenis zo slecht
 niet zyn afgelopen.

REGTUIT.

Wel myn lieve Heer Schrapertje! is 'er dan nou gansch
 geen vergiffenis by uw goedheid te hoopen!

SCHRAPER.

Voor u, caronje, altans niet.

PASOP.

Daar heb je gelyk aan, myn Heer;
 Ze heeft my op myn bek geslaagen; Wolfaards kleed
 bedurven; en u getreden in uwe eer.

Zyn dat noch dingen om genade te kunnen ontfangen?

D 4

Neen,

Neen, vrouwmens, 't eerste punt is waardig om je op te doen hangen,

Wat de andere punten aan belangt, laat ik over aan die twe Heeren hun wyzen raad,

Het zy ze je raabraken, of branden willen, wyl my dat niet aangaat,

Maar 't myne daar hoop ik calefactie af te bekomen.

REGTUIT.

Die Pothuis-uil leid, loof ik, van 't calefateren van zyn schoenen te droomen.

TROUWHART.

Al genoeg hier af; gy verwekt heer Schramer maar tot meêr toornigheid.

Maar heer Schramer, my dunkt, regt uit gezeid,

Dat het voor u zelf fatsoenelyker zal weezen, ons tot na de begraavenis in 't Sterfhuyste laten.

Dan ons zo ten eersten de deur uit te bonzen.

SCHRAPER.

Dat komt te laat, die klacht kan nou niet baaten.

Nou begin je klein te zingen, nou je ziet dat myn magt zo onbepaald is en groot.

PASOP.

Heer Schramer, gy verkwilt je tyd 't is best dat men ze maar gelyk de deur uit stoot.

SCHRAPER.

Ik geloof dat ze van zelf wel gaan zullen, om hun eigen ichande te bedekken.

TROUWHART.

Ja, myn heer, wyl gy 't zo verstaat, zullen wy, gedwongen zyn te vertrekken.

SCHRAPER.

Doet zo, 't zal aan uw zaaken geen kwaad doen, want seld gy u wel aan,

Zal ik noch eens bezien wat ik doe.

REGT-

REGTUIT, *stil.*

Nou zal 't blaadje eindelyk om:

flaan

TROUWHART, *Schraper by den arm vattende.*

Sinjeur bedrieger! zo ver moest ik weezen, om eens te zien hoe hoog zich uw hoogmoed uit zou strekken.

Schurk! nou zel jy lui met je drieën in plaats van ons, vertrekken.

SCHRAPER.

Wat 's dat te zeggen!

TROUWHART.

Daar, zie nou myn kracht,

en een ander Testament,

Door Papa zelf geteekend, waar in hy getuigd dat hy den inhoud van 't uwe nooit heeft gekent,

Veel min geweeten, dat hy u iets gelegateerd had; of ooit tot Voogd verkooren.

PASOP.

Och! zo dat waarheid is, zyn wy alle drien eenemaal verlooren.

SCHRAPER.

Dat kan niet weezen; uw Papa heeft daar nooit iets tegen my afgerept.

VREDEGOND.

Meent gy dat wy u ook bedriegen, om dat gy ons zo schelmachtig bedroogen hebt.

Neen, hier zal de waarheid by de stukken blyken.

WOLFAARD, *stil.*

Ik Schyt half in myn broek, zo raakt myn couragie aan 't bezwyken.

TROUWHART, *tegen Schramer.*

Daar, lees het zelf, en zie vrydag en datum na, 't is dezen dag gedateert,

En na dat gy 't gezien hebt, verzoeke ik u dat gy aanstonds de deur uit retireerd.

D 5

REGT-

REGTUIT.

Heer Schramer; zou jy nou van Sinjeurs goedheid gende durven hoopen;

My dunkt van neen; want het minste dat men je moest laten doen, was je opteknoopen;

En of men Pasop spitsen of vierendeelen zal, dat laat ik aan de beleeftheid van Mejuffrouw en myn Heer,

Maar een van beide vinde ik heel noodzaakelyk, tot reparatie van myn eer.

SCHRAPER.

Wat zal ik zeggen? 't is ten eenemaal tot myn nadeel beschreeven.

Maar een ding bid ik je; wil toch zo goed zyn van 't aan niemand te kennen te geeven,

Myn heele fatsoen hangt 'er aan.

TROUWHART.

Spreekt gy, onbeschamde, noch van fatsoen?

REGTUIT.

Ik zweer je dat ik het niet zwygen zal, en zo myn Heer of Juffrouw 't al wou doen,

Dan zal ik het van alle kerken en torens doen kraaijen, Dat die galm zes of zeven meilen over 't land zal waaijen.

TROUWHART.

Hoor Schramer, of ik het zwygen zal of niet, dat zul je wel hooren; maar uw tyd is hier gepasseerd.

PASOP, tegen Trouwhart.

Myn Heer, ik bidje dat je my om myn goede diensten, een foorje geeft, al ben ik in het testament niet gelegateerd.

TROUWHART.

Schurk! ik zal uw foorjes geeven.

Hy dreigt hem met de rotting te slaan, Pasop vlugt de deur uit.

SCHRAPER.

Ja bruid die schobbejak maar dood!

Want

Want hy is de oorzaak van myn ongeluk en nood!

Had hy by den zieken gebleeven....

TROUWHART.

Ik zou verzoeken hier van

daan te scheijen,

Of ik zal u met voeten in 't gat de deur uit geleijen.

SCHRAPER.

Ach! ach! vervloekte Pasop, door u is dit verlies, en myne schande ontstaan.

WOLFAARD.

Ach! ach! ik heb zo veel lijd en practyk om niet gedaan.

SCHRAPER.

Wie had dit kunnen denken?

TROUWHART.

Dat had gy behooren te kunnen denken,

Toen gy voornaamd uw plicht en trouw zo eereeloos te krenken,

Doch nu konit berouw te laat; de hoon en schaamte zullen, u ten straf,

Ut'zaam ontruffen, en altoos verzellen, tot in 't graf.

ZEVENDE TOONEEL.

TROUWHART, VREDEGOND, REGTUIT,

TROUWHART.

WY hebben reden om den hemel te danken, dat wy die Wolveftrik zyn ontkoomen.

VREDEGOND.

Wat zal Zuster vrend toezien, als ze dit nieuws zal hebben vernoomen.

TROUWHART.

Regtuit, ik verzeker u voor uw getrouwheid een braaf present.

REGT.

96 DE INGEBEELDE ERFGENAAM,

REGTUIT.

Ik dankje myn Heer, en ik zal u altoos trouw dienen tot uw levens end.

Elk spieg'le zich hier aan, om nooit door valsche streeken Den wett'gen Erfgenaam van 't zyne te versteeken, Gelyk als Schrapper zocht, die thans van eer ontbloot, Zyn eigen schande, maar zyn goed niet, heeft vergroot.

E Y N D E.

*Det boek is eenen langentijd
gewest in de Boekery van D. Vlygh
doch in 1813 den 3 Augustus
behoort het aan*

De WEDUWE DAN.

EL Vlygh

Daniel Vlegers

Kleincon van Woudenberg

Mede.

[Faint, illegible handwriting on a lined page]

[Faint, illegible handwriting on a lined page]

ontbr. aan 1^e Meisjeschool v. Vrouwen
blz. 45-46.

.. aan 5^e Meisjes (steijnl oor)
blz. 51-52.

6 stu. 1 bd.

J

